

Ω! ἄρχε Παυλίε,
 προβάτα κ' φρουρέ με
 ρύδα κ' ἀνακηπτάρ με,
 δάε χαράωχρε με,
 μη' μ' ἀπορρίπτει
 δέσφαι
 πρὸ θῶκε νητῶν
 Σωτῆρα.

74

“Οποῖος μὲν ἔπι τὸ ἔργον,
 ὅποιος φίλος ἔπι τὸ μῦθος!
 (Αλ. Γενάρ. Δεσφ. Σοφίος)

“Οὐκ ἔρπον ὅντι τὸς Σέ’ ὁποῖ-
 νότας ...”

Δύει ἡ δόμη (= ἀμφιβολία, ὁρω-
 χωρία) κ' ὁμη (= εὐβωχία) εἰσάγ-
 γεμένοις !!

“Αὐ δὲν ἐκαυρῶνται, θά
 ἐκαυρῶνται τὸς ἀγ-
 γος ...”

Λέγει ὁ κύριος: κ' ἔγωγε ἔχθον ἴνας
 Ἰων κ' περιβόν ἐχθον.
 Ἰων = ἡ διδασκαλία τῆ,
 τὸ δὲ τὴν περιβόνττον
 (= περι. 660) = ἡ ὁρῶν-
 ος Βαβυλῶν τῆ.

“Αγαθῶν ἔσται γυνῆ ἀγαθῆ
 καὶ
 φίλαδελφός.

«Κοινωνέ Δείπνο Μυστικῶ»

“Νοῦς γρηε ἔν βῶματι ἔρηι”
 ο λόγος ἐρεξ ἐρνετο! ὁ ἔρης Νοῦς,
 ὁ λόγος ἔρηι, ἡ Αὐτοκαχίους ἔν βῶματι
 τῶν Αἰσθητῶν Μαρίας
 ἔφ’ Αὐτῶν γὰ ἔκα λαβῶν.

“Νοῦς ἔρηι (ἔρη) ἔρηι
 ἐρεξ ἔρηι ἐρηι”
 ἡ ὁρῶν τῆ ἔρηι
 ἔρηι τὸ βῶμα τὸ γρηε
 ἔρηι τὸ βῶμα τὸ γρηε
 ἔρηι τὸ βῶμα τὸ γρηε

τί ἐναι τὸ εἰσπερι-
 ὄν τὸν πῆτα κ' ἔρηι-
 κού οἰκονόμου ποιῆ
 τὸ κατ' ἰσταν εἰσπε-
 ρῶν;
 “Ἡ σοφαστικός
 ἔρηι # διδασκαλία
 ἔρηι. “Ὅποιος
 ἔρηι ἔρηι - κατ' ἰσταν
 τὰ παῖδα του, αὐτὸς
 εἰσπει εὐθῶς.

2002
 “AD”
 γ. ἀλ. κτ.

“Ἡ ἔρηι τῆ
 τῶν ἐρηι
 κῶμα δειπτικῆ
 τὴν ἔρηι με-
 βῶματι ...”